

En un any, a les urnes

Els partits polítics engeguen la maquinària electoral de cara a les municipals de 2023

Les eleccions municipals de 2023 seran el 28 de maig | Josep Maria Montaner

Tot just **queda un any per a les properes eleccions municipals**. Els comicis tindran lloc el 28 de maig de 2023, i moltes de les forces polítiques amb representació al **ple reusenc** ja han engegat la **maquinària** per concórrer a les urnes amb garanties. Serà una **curso electoral** intensa, si tenim en compte que la precampanya ja és en marxa, i que per força hi haurà relleu a l'alcaldia un cop l'actual batlle, **Carles Pellicer**, ha confirmat que no es presentarà a la reelecció.

El seu llegat en l'entorn postconvergent, l'esperada pugna entre el PSC i Esquerra pel triomf i el futur de la CUP són tan sols algunes de les incògnites que es resoldran quan els veïns s'expressin amb el seu vot. Tot seguit les repassem.

Entre el PSC i Esquerra

Pellicer arribarà al 2023 tot havent estat 12 anys al capdavant de l'Ajuntament de Reus. La seva marxa, tal com va explicar en una entrevista concedida a **Reusdigital.cat** pocs dies després de l'anunci del seu comiat polític, es deu a "motius personals". En tot cas, va voler precisar que el seu espai (proper al PDeCAT) quedarà "preservat" en la nova era que encararà la postconvergència. Serà amb l'actual regidora i delegada del Govern, **Teresa Pallarès**, un cop s'ha conegut la retirada de **Víctor Terradellas** de les primàries del partit a Reus. Aquest últim, recordem-ho, va arribar a impugnar la recollida d'avalis per esdevenir precandidat a Junts, i el partit va optar per repetir el procés. Aquest dimecres, Pallarès serà oficialment proclamada.

A priori, qui més beneficiada pot sortir de la renúncia de Pellicer i de la reformulació a Junts és la vicealcaldessa, **Noemí Llauredó**. La també presidenta de la Diputació va ser la més matinera a l'hora de postular-se com a candidata a les municipals de 2023, tot assegurant estar "preparada" per liderar, aquest cop sí, el govern municipal. El repte, de cara a les eleccions, és créixer en vots i regidors, per millorar els històrics resultats de 2019 (quan de dues regidores, el 2015, va passar a tenir-ne mitja dotzena). Caldrà veure, un cop entrem a la cursa electoral, si la gestió en el mandat que comencem a deixar enrere passa factura o no a Esquerra republicana.

I qui pot mirar de jugar aquesta estratègia, és a dir, la de qüestionar el paper de Llauredó i el seu grup al consistori, és el PSC. El portaveu, **Andreu Martín**, ha volgut erigir-se tots aquests anys a l'oposició en una "**alternativa**" al projecte de ciutat dels aliats Junts per Reus, Esquerra i Ara Reus. Si es confirma el seu lideratge per al 2023 (actualment és en ple procés de recollida d'aval), l'objectiu serà el d'aconseguir el triomf en les eleccions, per confirmar la tendència a l'alça del vot socialista a la ciutat, especialment si parlem dels barris més allunyats del nucli antic. Després de tot, el 2015 tenien quatre regidors, i quatre anys més tard ja en van ser sis.

Una nova etapa a la CUP

Ara bé, el propi Martín no amaga que la llista ha d'incorporar nous perfils, tal com ha assenyalat en una recent entrevista a aquest mitjà. De canvis també n'hi haurà, per força, a la CUP. Després d'un mandat d'oposició gairebé frontal al govern de Pellicer, la portaveu **Marta Llorens** i el regidor **Edgar Fernández** arribaran a l'etapa final de la seva presència en el projecte polític dels anticapitalistes a la ciutat. Per endavant, aquest estiu i a la tardor, l'esquerra independentista haurà de construir noves estratègies per mirar de mantenir els resultats de 2019 (tres regidors).

Igualment haurà de perfilar amb encert la seva nova candidatura el partit de Cs. L'estripada de 2019, quan la cúpula va fulminar el llavors portaveu **Juan Carlos Sánchez**, ja va passar factura als espanyolistes, que van perdre un regidor respecte el 2015 (de quatre a tres). A un any de la cita electoral, no sembla pas que l'actual líder **Débora García** hagi de repetir al capdavant de la llista liberal, i caldrà veure igualment si la caiguda lliure de la marca té conseqüències per a la campanya de la formació taronja. Sobre Sánchez, per cert, s'ha indicat en certs entorns que no s'hauria de descartar una possible tornada a la política municipal, en una altra força.

Ara Reus pot tenir la clau?

Finalment, i pel que fa als grups que actualment són representats al plenari, Ara Reus té per endavant un any per ampliar la seva base i consolidar el projecte municipalista que té per a la ciutat, volgutament allunyat de la qüestió nacional. Després de dos mandats d'experiència al govern, i en funció dels seus resultats d'aquí a un any, la formació de **Daniel Rubio** i **Dolors Vázquez** pot acabar per tenir la clau a l'hora de conformar segons quines opcions de govern.

Capítol a banda, ara, per a les formacions fora del ple en aquest mandat que ja s'acaba. Després de quedar-ne fora el 2019, el **PP** podria tornar a optar-hi, altre cop amb Sebastià Domènech com a punta de llança. Pel que fa a **Podem** i als **Comuns**, sense sort fa quatre anys, restem a l'espera de comprovar quins són els seus moviments. A més, i pel que fa a l'esquerra, hi ha rumors que apunten a la possible configuració d'una nova llista. Altres qüestions encara sense resposta tenen com a objecte **Entre veïns**, o la formació d'ultradreta Vox.